Genel Kurul Tarafından Kabul Edilen Karar[1]

[Üçüncü Komite raporu üzerine (A/63/425)]

63/155 Kadına yönelik her türlü şiddetle mücadelenin yoğunlaştırılması

Genel Kurul,

19 Aralık 2006, 61/143 sayılı ve 18 Aralık 2007, 62/133 sayılı kararlarını ve kadına yönelik şiddetle ilgili daha önce aldığı kararlarını yeniden anımsatır,

Tüm devletlerin, tüm insan haklarını ve temel özgürlükleri korumak ve desteklemekle ilgili sorumluklarını hatırlatır, ayrıca cinsiyete dayalı ayrımcılığın Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'ne, Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'ne ve diğer uluslar arası insan hakları enstrümanlarına aykırı olduğunu belirtir ve bu çabaların kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi için önemine yeniden vurgu yapar,

Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesi Deklarasyonu, Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu, "Kadın 2000: toplumsal cinsiyet, kalkınma ve 21. yy için barış" başlıklı Genel Kurul 23. Oturum çıktısı ve Kadının Statüsü Komisyonu'nun 49th oturumunda kabul edilen deklarasyonu yeniden hatırlatır,

Sosyal kalkınma ve toplumsal cinsiyet ve kadının ilerlemesi ile ilgili olarak İnsan Hakları Dünya Konferansı'nda, Uluslararası Nüfus ve Kalkınma Konferansı'nda, Sosyal Kalkınma Dünya Zirvesi'nde ve Irkçılık, Irkçı Ayrımcılık, Yabancı Düşmanlığı ve İlgili Hoşgörüsüzlükler Dünya Konferansı'nda, hatta Birleşmiş Milletler Binyıl Deklarasyonu'nda ve 2005 Dünya Zirvesi'nde verilen taahhütleri, Genel Kurul tarafından 13 Ekim 2007'de kabul edilen 61/295 sayılı Birleşmiş Milletler Yerli Halk Hakları Deklarasyonu'nda kadına yönelik şiddete verilen önemi not ederek yeniden hatırlatır,

Uluslararası Suç Mahkemesi'nin Roma Hükmü'ne toplumsal cinsiyetle ilgili suçlar ve cinsel şiddet suçlarının dahil edilmesi, hatta tecavüzün bir savaş suçuna, insanlığa karşı suça ya da soykırım ve işkenceye sebep olabileceğinin uluslararası suç mahkemeleri uzmanlar grubu tarafından tanınmasını yeniden hatırlatır,

31 Ekim 2000 tarihli 1325 sayılı ve 19 Haziran 2008 tarihli ve 1820 sayılı kadın ve barış-güvenlik konulu Güvenlik Konseyi kararlarını yeniden hatırlatır,

Kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin tüm farklı formlarında ve alenen dünyadaki yaygınlığından endişesini ifade eder ve tüm dünyadaki kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin önlemesi için çabaların yoğunlaştırılmasına duyulan ihtiyacı yineler,

Kadına yönelik şiddetin kadınlar ve erkekler arasındaki tarihi eşitsiz ilişkilerden doğduğunu, kadına yönelik şiddetin kadınların her türlü insan haklarını ve temel özgürlüklerini kullanmaktan mahrum bıraktığını, kadınların kapasitesini geliştirebilmeleri için büyük bir engel yarattığını yeniden ifade eder,

[1] Gayri resmi çeviridir.

Kadınların yoksulluğu ve güçlendirmeden muaf kalmaları, hatta sosyal politikalardan ve sürdürülebilir kalkınmadan uzak kalmaları ile sonuçlanan marjinalleşmelerinin onları şiddetle daha fazla yüzleştirebileceğini ve kadına yönelik şiddetin Devletlerin ve toplumların kalkınmasına sekte vurabileceğini, hatta Binyıl Kalkınma Hedefleri de dahil uluslararası hedeflerine erişmelerini engelleyebileceğini belirtir,

Kadınların tam temsilini sağlayarak, her karar verme düzeydeki eşit olarak yer almasını sağlayarak güçlendirilmesinin, kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetle mücadeledeki önemini vurgular,

Kadına yönelik şiddete dikkat çekme ihtiyacını, kadına yönelik şiddetin HIV/AIDS, yoksulluğun önlenmesi, gıda sağlığı, barış ve güvenlik, insani destek, sağlık ve suçu önleme ile ilişkisine tanıyarak kabul eder,

Kadına yönelik şiddete ilişkin mevzuat yürürlüğe konulması ya da mevzuatta değişiklik yapılması ve şiddetle mücadele için detaylı eylem planları ortaya konması gibi, Devletler tarafından geliştirilen bir diz eylemi memnuniyetle karşılar,

Sivil toplumun ve özellikle bazı kadın kuruluşlarının kadına yönelik şiddetle mücadeledeki çabalarının önemini vurgular,

1) "Kadına yönelik şiddet"in, kadınların fiziksel, cinsel ya da psikolojik olarak zarar görmesi ya da acı çekmesi ile sonuçlanabilecek, toplumsal cinsiyete dayalı tüm şiddet hareketleri olduğunu ve bu eylemlerin toplumda ya da özel yaşamda meydana gelen zorlama, keyfi olarak özgürlüğünden yoksun bırakma da olabileceğini vurgular,

2) Kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin dünyadaki bütün ülkelerde sürdüğünü ve yaygın bir insan hakkı ihlali olduğunu, toplumsal cinsiyet eşitliğine, kalkınmaya, barış ve uluslar arası kalkınma hedeflerine özellikle Binyıl Kalkınma Hedeflerine erişmek için önemli bir engel olduğunu vurgular,

3) Tüm dünyada kadına yönelik şiddet eylemlerinin cezalardan yoksun kalması ile ilgili endişelerini ifade eder,

4) Genel Sekreterliğin, kadına yönelik şiddetle mücadelenin yoğunlaştırılması üzerine raporunu memnuniyetle karşılar, ve Genel Sekreterliğin tecavüzün ve diğer cinsel şiddet türlerinin çatışma ve ilgili durumlarda dahil önlenmesi üzerine raporu da önemle vurgular,

5) Ayrıca, yerel, ulusal, bölgesel ve uluslar arası düzeylerde kadına yönelik şiddetle mücadele için önemli katkı sağlayan, Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesi Komitesi ve kadına yönelik şiddet, nedenleri ve sonuçları özel raportörü gibi çabaları ve özellikle kadına yönelik şiddet, nedenleri ve sonuçları üzerine İnsan Hakları Konseyi tarafından 2008'de yayınlanan 2. tematik raporunda memnuniyetle karşılar,

6) Kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin önlenmesinde ailenin önemine ve ailenin kapasitesinin kadına yönelik şiddetle mücadele ve önleme için desteklenmesine vurgu yapar,

7) Genel Sekreterliğin, "Kadına Yönelik Şiddeti Sonlandırmak için BİRLEŞ!" başlıklı kampanyayı başlatması ile Birleşmiş Milletler Kadınının Kalkınması Fonu'nun savunuculuk kampanyası "Kadına Yönelik Şiddete HAYIR de!" ve Birleşmiş Milletler'in kurum içi girişimi olan "Tecavüzü

şimdi durdurun: Çatışmalarda Cinsel Şiddete karşı BM hareketi"ni memnuniyetle karşılayarak destekler. Tüm bu kapsamlı girişimler ve eylemlerin sürdürülebilmesi için Birleşmiş Milletler içerisinde aktiviteler yürütülmesi ve kadına yönelik şiddetle ilgili olarak süren çalışmalara danışmanlık yapılması, ve Genel Sekreterliğin kampanyanın sonuçları hakkında belirlemeler, duyurular ve raporlamalar yapmasının önemine vurgu yapar,

8) Devletler ya da şahıslar ve devlet dışı aktörler tarafından işlendiğine bakmaksızın, kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddete ilişkin tüm eylemleri ayıplar ve aile ve toplum içerisinde devletler tarafından işlenen ya da görmezden gelinen kadına yönelik cinsiyete dayalı şiddetin önlenmesi için çağrıda bulunur,

9) Devletlerin kadına yönelik her türlü şiddeti güçlü bir şekilde ayıplamasının/cezalandırmasının ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesi Deklarasyonu'nda belirtildiği gibi herhangi bir gelenek, töre ya da dini kaygının yükümlülüklerine meydan vermemek için bunlara başvurmaktan uzak durulmasının önemine dikkat çeker,

10) Devletlerin kadınların ve kız çocuklarının tüm insan haklarını ve temel özgürlüklerini desteklemek ve koruma yükümlülüklerine ile kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin faillerini önlemek, araştırmak, soruşturmak ve cezalandırmak için gereken titizliği göstermelerine ve mağdurların korunmasını sağlamanın ve bunun sağlanmaması durumunda mağdurların insan haklarını ve temel özgürlüklerini kullanmalarını engelleneceğinin önemine dikkat çeker,

11) Araştırma, soruşturma ve tüm faillerin cezalandırılması ile, kadınların yasalar tarafından eşit şekilde korunmasını ve adalete eşit erişimini sağlayarak, halkın denetimini canlı tutarak ve kadına yönelik şiddeti hoş gören, meşrulaştıran ya da teşvik eden tutumları önleyerek; kadına yönelik şiddetin cezasız kalmasının sona erdirilmesi için Devletleri zorlar,

12) Kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi için dünyada silahlı çatışmaların varlığının önemli bir engel olduğuna ve dünyanın birçok yerinde halen, silahlı çatışmanın, terörizmin ve rehin almanın sürdüğü ve bu saldırıların, yabancı işgalinin ve etnik ve diğer tür çatışmaların her bölgedeki kadınları ve erkekleri etkilediğini akılda tutarak, tüm devletleri ve uluslararası toplumu kötü durumda olan ve acı çeken kadınların ve kız çocuklarının durumlarına dikkatlerini vermeleri ve desteklerini arttırmaları ile uluslararası insani yasalar ve insan hakları yasalarına saygılı bir şekilde, kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin faillerinin araştırılması, soruşturulması ve cezalandırılması, böylece suçun cezasız kalmasının önlenmesi için çağrı yapar,

13) Kadınların ve kız çocuklarının öldürülmesi ve sakat bırakılmasının, uluslararası yasalarda yasaklandığı gibi, ve cinsel şiddet suçlarının çatışmaların çözümü süreçlerindeki af hükümlerinden çıkarılmasının önemine vurgu yapar,

14) Ayrıca devletlerin; kadına yönelik şiddetin önlenmesi, mağdurların korunması ve desteklenmesi, kadına yönelik şiddetin araştırılması ve cezalandırılması için mevcut politika ve programları uygulamada görevli olan memurlarının, kadınların-özellikle şiddet mağduru kadınların- farklı ve özel ihtiyaçlarına duyarlı olmaları için yeterli eğitimi almalarını, böylece mağdurların adalet ve çözüm ararken yeniden mağdur edilmelerini önlemeyi sağlamasının önemine dikkat çeker,

15) Dahası, devletlerin kadınların güçlendirilmesi için gerekli tüm önlemleri alması, onları hakları konusunda adalet mekanizmalarında çare aramak konusunda bilgilendirmesi, herkesi kadın hakları ve bu hakların ihlali durumundaki mevcut cezalarla ilgili bilgilendirilmesi ve erkeklerin

hatta ailelerin, kadına yönelik şiddeti önleme ve ayıplamaya dahil etmeleri gerektiğine vurgu yapar,

16) Ülkeleri, toplumsal cinsiyet eşitliğinin ve kadının güçlendirilmesinin başarılması ve diğer alanların yanı sıra mevzuatta, önlemede, kanunun infazında, kurbanlara yardım ve rehabilitasyonda ceza muafiyetinin ve kadına yönelik şiddet konusunda hoşgörünün sonlandırılması için aşağıdaki iyi uygulamaların kullanılması da dahil olmak üzere, kadınlara yönelik her türlü şiddetin ortadan kaldırılmasını amaçlayan ulusal stratejilerin ve daha sistematik, kapsamlı, çok sektörlü ve sürdürülebilir bir yaklaşımın geliştirilmesine devam etmeye zorlar:

    (a) Tüm paydaşlarla birlikte, kadına yönelik şiddetin tüm unsurları ile birlikte, veri toplanması analiz edilmesi, önlenmesi ve koruma önlemlerinin alınmasına ilişkin detaylı bir ulusal eylem planı hazırlamak, kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddete neden olan medyadaki toplumsal cinsiyet kalıp yargılarını ortadan kaldıracak ulusal bilgilendirme kampanyaları düzenlemek,

    (b) Kadına yönelik ayrımcılık içeren ya da ayrımcı bir etki bırakan tüm yasaları, düzenlemeleri, politikaları, uygulamaları ve adetleri yeniden gözden geçirmek, düzenlemek ya da yürürlükten kaldırmak ve bu hükümlerin çoklu yasal sistemlerde ayrımcılığa karşı prensipler de dahil uluslararası insan hakları yükümlülükleri, taahhütleri ve prensipleri ile uyumlu olduğundan emin olmak,

    (c) Kadına yönelik şiddetle ilgili mevcut yasal düzenlemelerin, kuralların ve prosedürlerin etkisinin değerlendirilmesi ve gerektiği durumda kadına yönelik her türlü şiddetle ilgili ceza yasası ve prosedürlerin takviye edilmesi ve gerektiği durumda kadına yönelik şiddetin önlenmesini amaçlayan önlemlerin yasalara dahil edilmesi,

    (d) Kadına yönelik şiddetin ortadan kaldırılması için etkin bir yasal yaklaşım, uzmanlık ve yeterli bilgi, yasal sistemde koordinasyon ve farkındalık olmasının sağlanması ve bu bağlamda uygun olan durumlarda kadına yönelik şiddet vakaları için yasal sistemde odak noktası atanması,

    (e) Uygun olan durumlarda diğer aktörlerin ortaklığını da sağlayarak, ulusal istatistik ofislerinin katılımı ile, kurbanların gizlilik ve güvenliklerini sağlayarak ve sürdürerek, kadına yönelik her türlü şiddeti izlemek amacıyla verilerin sistematik olarak toplanması ve analiz edilmesi,

    (f) Ulusal istatistiklerin kullanılması yolu da dahil olmak üzere kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddeti ortadan kaldırmak üzere kullanılan ulusal eylem planları dahil ulusal önlemlerin uygulanmasının izlenmesi ve değerlendirilmesi uygun ulusal mekanizmaların kurulması,

    (g) Kadına yönelik şiddeti ortadan kaldırmak için hazırlanan ulusal eylem planlarının uygulanması ve diğer ilgili aktiviteler için yeterli finansal kaynağın sağlanması,

(h) Kadına yönelik her türlü şiddet belirtisini önlemek ve çözümlemek için kadınların güçlendirilmesi ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için yeterli kaynakların tahsis edilmesi,

(i) Kadınların ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarının değiştirilmesi, cinsiyetlerden birinin üstünlük ya da aşağılığı fikri üzerine şekillenen önyargıların, kültürel davranışların ve diğer tüm davranış şekillerinin ortadan kaldırılması için özellikle eğitim başta olmak üzere tüm uygun önlemlerin alınması,

(j) Diğer politikaların yanı sıra her düzeyde kaliteli eğitim ve öğretime ve karşılanabilir ve yeterli kamusal ve sosyal hizmetlere tam ve eşit katılımlarını, bunların yanında finansal kaynaklara eşit erişimlerini ve toprak ve diğer mülkiyetlere tam ve eşit sahip olma haklarını garanti altına alacak sosyal ve ekonomik politikalar yoluyla yoksulluk içinde yaşayan kadınlar başta olmak üzere kadınların güçlendirilmesi ve şiddete karşı olan savunmasızlıklarını azaltmak için kadınların artan orandaki evsizliklerine ve barınacak yerlerinin yetersiz olmasına karşılık gereken tüm önlemlerin alınması,

(k) Kadınlara ve kız çocuklarına yönelik her türlü şiddeti ceza gerektiren, kanun tarafından cezalandırılabilir bir suç olarak sayılması ve uygun olan hallerde kadınların şiddete maruz kalmasına neden olan yanlışları cezalandırmak ve çözümlemek için ulusal kanunlarda suçun derecesiyle bağlantılı cezalar ve yaptırımlar olmasının sağlanması,

(l) Kurbanın güvenliğinin sağlanması için gerekli önlemleri alırken, şiddet faillerinin onayının adalet önüne getirilmesinin önünde bir engel olmasını önleyecek etkin önlemler alınması

(m) şiddetin kadın kurbanlarının yasal süreç ve aile hukukuyla ilgili konularda bilgilenmiş şekilde karar almalarını sağlamak için etkin yasal yardımların olmasını sağlamak; ve uygun olan durumlarda ulusal yasaların kabul edilmesi de dahil, kurbanların uğradıkları zarar için adalet ve etkin yasal yollara ulaşmalarının sağlanması

(n) Kadına yönelik her türlü ayrımcılığın önlenmesi, araştırılması, soruşturulması ve cezalandırılması ve mağdurlara koruma ve destek sağlanması için tüm ilgili kamu çalışanlarının etkin bir şekilde koordine edilmesini sağlamak,

(o) Kullanıma yönelik araçları ve polislere, hakimlere, sağlık çalışanlarına, yasa uygulayıcılara ve ilgili kamu otoritelerine yönelik kadına yönelik şiddetin nasıl tanımlanacağı, önleneceği ve baş edileceğine, mağdurların nasıl destekleneceğine ilişkin iyi uygulama örnekleri geliştirmek ve bunları yaymak,

(p) Mağdurlara destek sağlamak da dahil, kadınların kamu sağlık hizmetlerine eşit ulaşımını desteklemek ve kadına yönelik her türlü şiddetin yol açtığı sağlık sorunlarına dikkat çekmek amacıyla alınacak önlemleri desteklemek amacı ile ulusal sağlık ve sosyal altyapıyı güçlendirmek,

(q) Kadına yönelik her türlü şiddet mağdurlarına koruma, yasal, sağlık, ruhsal,, danışmanlık desteği ve diğer hizmetleri sağlayan entegre merkezlerin oluşturulmak ve desteklemek ile henüz bu merkezlerin uygulanabilir olmadığı yerlerde, kurumlar arası iş birliği ve koordinasyonu desteklemek, ve mağdurların fiziksel, ruhsal ve sosyal iyileşmesini kolaylaştırmak için çareleri daha ulaşılabilir kılmak,

(r) Mağdurların topluma yeniden kazandırılmaları ile yeterli ve kapsamlı rehabilitasyonlarını sağlamak,

(s) Ceza evi sisteminin ve gözaltı hizmetlerinin failler için yeterli rehabilitasyonu tekerrürü önleyecek şekilde sağladığından emin olmak,

(t) Kadına yönelik şiddeti sonlandırmak için, sivil toplum örgütleri ile, özellikle kadın kuruluşları ile, diğer aktörlerle ve özel sektörle işbirliğini oluşturmak ve desteklemek,

17) Birleşmiş Milletler sistemi de dâhil uluslararası toplumu, uygun olması halinde bölgesel ve alt bölgesel örgütleri kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin ortadan kaldırılması için, bu amaçla hazırlanan ulusal eylem planlarının oluşturulması ve uygulanmasında diğerleri yanında ulusal önceliklerin, resmi kalkınma yardımlarının ve rehberlerin, yöntemlerin ve iyi uygulamaların paylaşımının kolaylaştırılması gibi diğer uygun yardımların dikkate alınması yolu da dâhil olmak üzere, ulusal çabaların güçlendirilmesi amacıyla kadınların güçlendirilmesi ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasını teşvik edecek ulusal çabaları desteklemeye çağırır;

18) Uluslararası Ceza Mahkemesinin yapabileceği katkılar da dâhil, hesap verebilirliği ve kadınlara yönelik şiddet faillerinin cezalandırılmasını garanti etmek yoluyla Uluslararası ad hoc ceza mahkemelerinin ceza muafiyetinin sonlandırılmasına olan katkılarını vurgular ve 1 Temmuz 2002'de yürürlüğe giren Roma Şartına taraf olmayı değerlendirmeye çağırır;

19) Çeşitli Birleşmiş Milletler Kurumları'nın kendi görevlerinde kadına yönelik şiddetin tüm biçimlerini ele almalarını memnuniyetle karşılar ve gelecek çabalarında ve çalışma programlarında tüm ilgili organları bu konuyu ele almaya devam etmeleri konusunda onları cesaretlendirir;

20) Kadınlar ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliği hakkında Kurumlar Arası Network'e yaptığı, kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin önlenmesi ve ortadan kaldırılmasında sistem çapında bir fon olarak "Birleşmiş Milletler Kadınlara Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması İçin Eylemlerin Desteklenmesi Güven Fonu"nun etkinliğinin artırılması için yollar düşünmesi şeklindeki talebini yineler ve bu bağlamda Birleşmiş Milletler Kadınlar Kalkınma Fonu tarafından belirlenen hedeflere ulaşılması için tüm ülkelerden fona yeni ve daha fazla kaynak aktarılmasının önemini vurgular;

21) Birleşmiş Milletler organları, kurumları, fonları ve programları ile özelleşmiş kurumları ve Bretton Woods kurumlarını kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddetin ortadan kaldırılması için çabalarını her düzeyde yoğunlaştırmaya ve diğerleri yanında "Kadınlar ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Hakkında Kurumlar Arası Network Kadınlara Yönelik Şiddet Görev Gücü" yoluyla daha iyi koordine etmeye davet eder;

22) Genel Sekreteri şunları yapmaya çağırır:

(a) Genel Kurul'un 61/143 ve 62/133 sayılı ve bu Kararlarının uygulanması ve bu konuda Devletlerin kadınlara yönelik şiddetin tüm biçimlerinin ortadan kaldırılması konusundaki çabalarında yaptıkları yardımları hakkında Birleşmiş Milletler Kurumları, fonları, programları ve özelleşmiş kurumları tarafından verilecek bilgilerle hazırlanacak bir raporu Genel Kurul'un 64. Oturumuna sunmaya;

(b) Bu tavsiye kararının uygulanması konusunda üye ülkelerden gelecek bilgiler çerçevesinde hazırlanacak bir raporu Genel Kurul'un 65. Oturumuna sunmaya;

23) Ayrıca Genel Sekreterin, Kadının Statüsü Komisyonu 53. Oturumu sırasında konuya ilişkin bir rapor sunmasını talep eder ve ilgili kurumları bu rapora katkı vermeye çağırır;

24) Genel kurul'un 64. Oturumu sırasında konuyu "kadınların ilerlemesi" bağlığı altında ele almaya devam etmeye karar verir.

70. toplantı

18 Aralık 2008